

ساختن فعل امر معلوم

هر صیغه امر معلوم، از همان صیغه مضارع معلوم ساخته می شود.

الف) ساخت امر غایب و متکلم

۱- اضافه کردن لام امر، به ابتدای هر صیغه از فعل مضارع

۲- حذف علامت رفع از آخر صیغه

ب) ساخت امر مخاطب

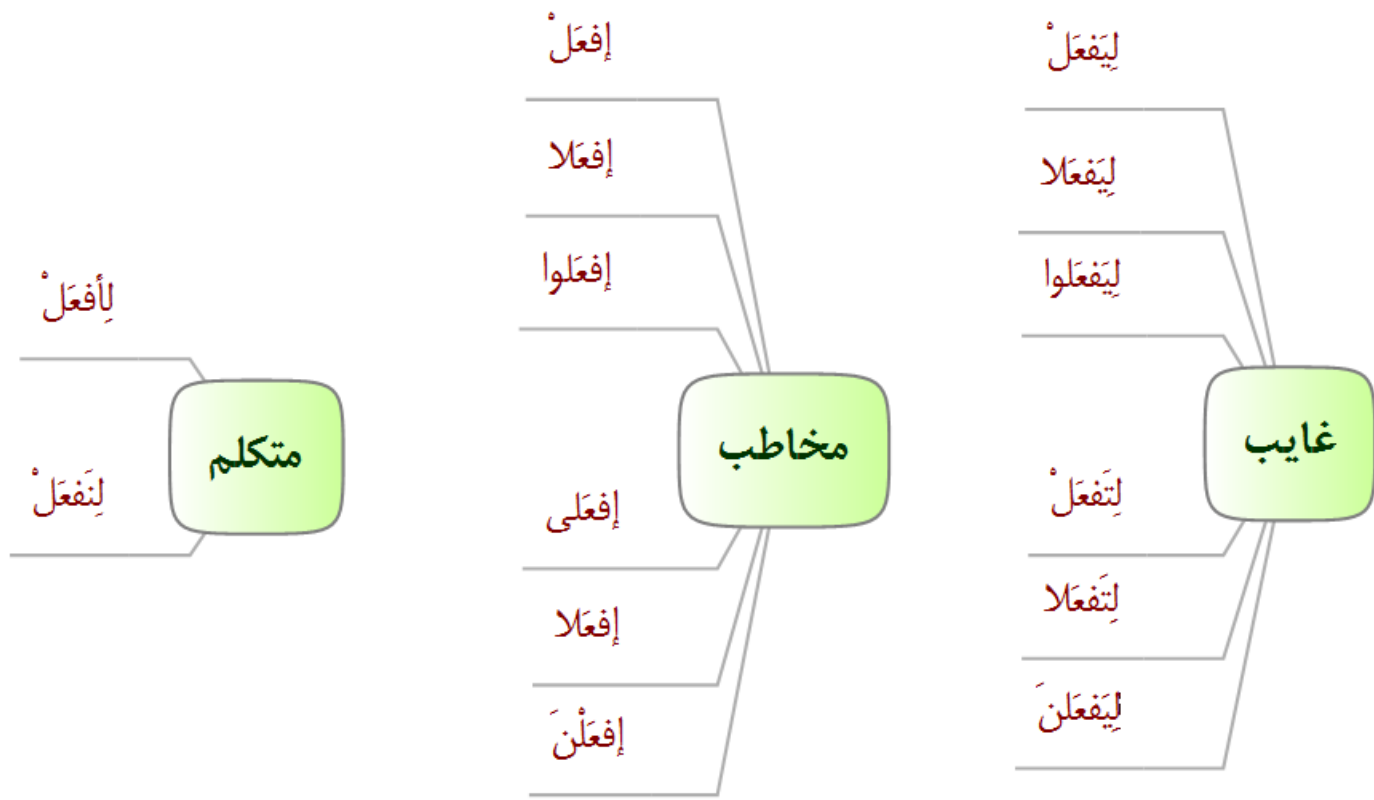
۱- حذف حرف مضارعه، از ابتدای هر صیغه فعل مضارع

۲- اگر حرف بعد از حرف مضارعه متحرک بود، چیزی اضافه نمی کنیم.

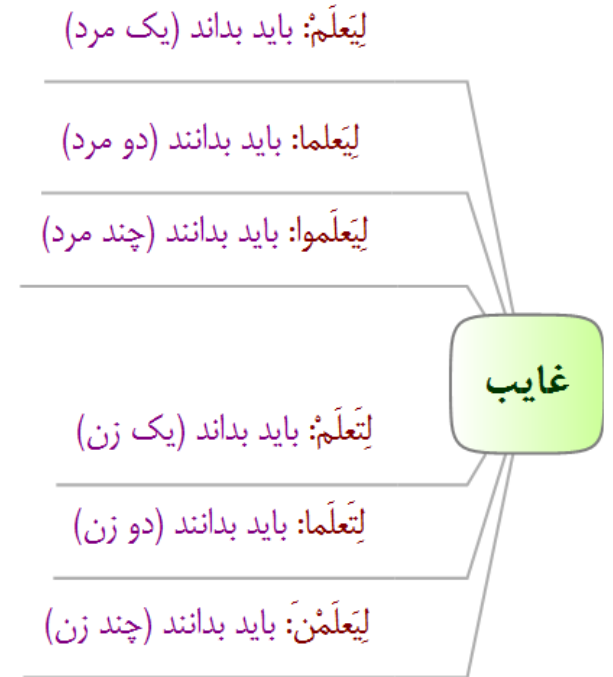
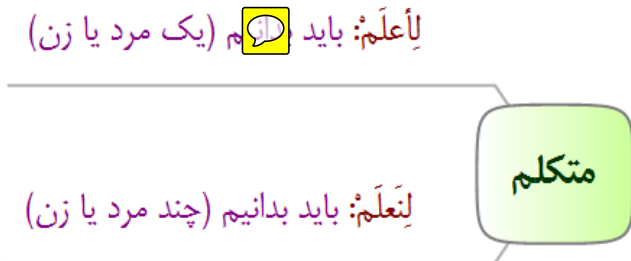
اگر حرف بعد از حرف مضارعه، ساکن بود، همزه متحرکی به اول آن صیغه اضافه می کنیم.

۳- حذف علامت رفع از آخر صیغه

صرف ۱۴ صیغه امر معلوم، از مضارع **يَفْعَلُ**

صرف ۱۴ صیغه امر معلوم، از مضارع يَعْلَمُ

همزه ای که هرگاه در اثنای کلام واقع شود، در تلفظ حذف، و ماقبل آن، به مابعد وصل می شود.

همزه وصل (همزه امر حاضر)

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

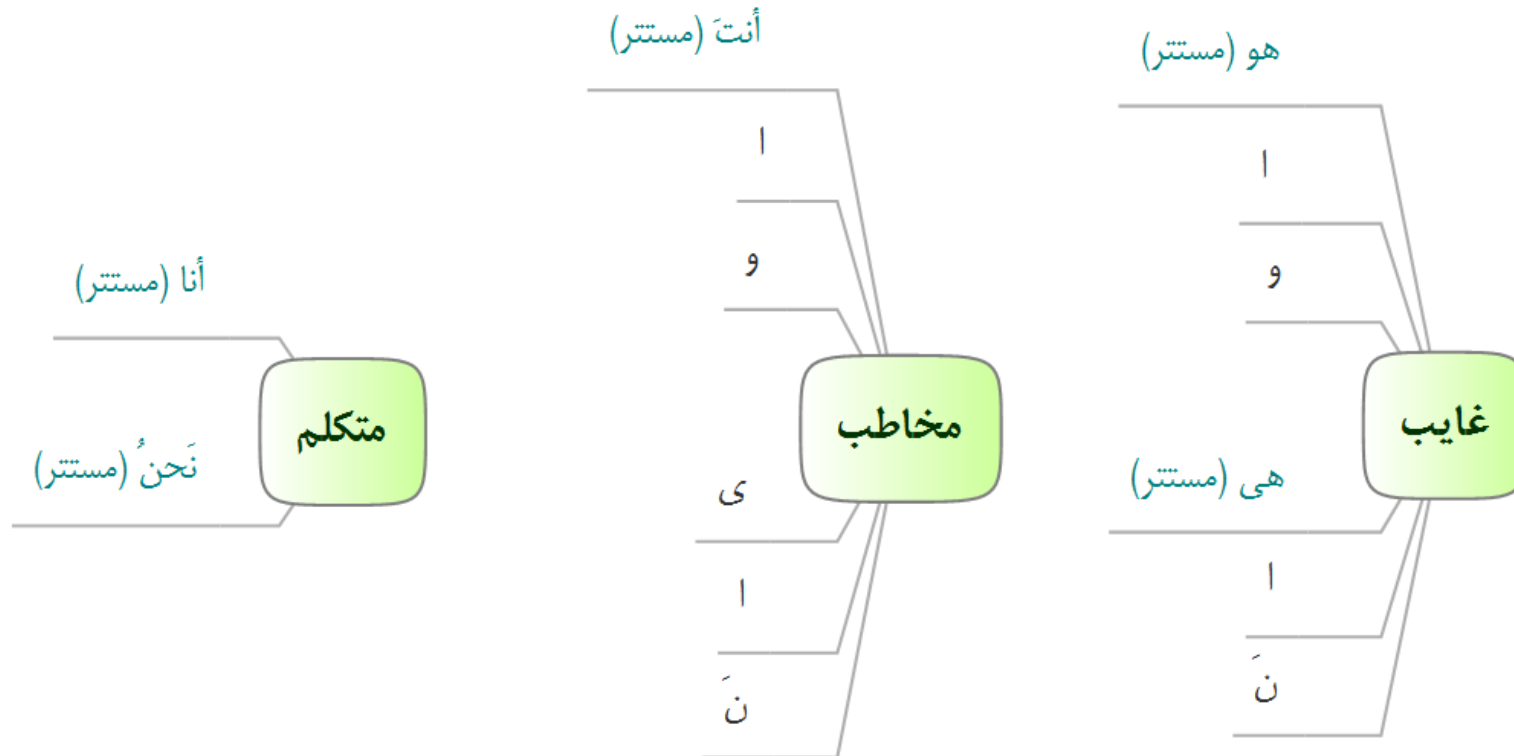
همزه

همزه ای که در اثنای کلام در تلفظ حذف نمی شود و موجب قطع شدن مابعد خود، از ماقبل می شود.

همزه قطع

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

ضمائر صیغه های امر معلوم ثلاثی مجرد

بجز ضمیر صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴، بقیه ضمائر، بارز هستند.

ضمایر فعل امر معلوم، مانند ضمایر مضارع معلوم است.